

estat conscient de que el moment que anàvem a començar dues presons més no deixaríem aquest per fer i que hi havia una autèntica voluntat política de tirar endavant el projecte de tres presons i potser han pensat que si no es pactava una solució millor que la de Can Ribas realment començaria a Can Ribas, com crec que hauria sigut, vaja, com estic convençut que hauria estat efectivament així si no hi hagués hagut manera d'arribar a un acord, era més interessant que el Ministeri mantingués la seva decisió. Pensem que s'havia ja comprat la finca, hi havia ja una sèrie de tràmits fets, el projecte està adequat a Can Ribas, ... Això ens representarà a nosaltres haver de reformar aquest projecte. És a dir, és més complicat. Ara bé, és una complicació que l'acceptem amb molt de gust perquè, repeteixo, crec que és molt favorable per la població de La Roca i en general per a tot el Vallès Oriental.

Fins aquí el nostre petit parlament amb el Conseller Bassols. Tot seguit oferim el que mantinguerem amb el President de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Jordi Pujol.

Es definitiu que la presó es construirà a Quatre Camins?

Sí, sí. Vaja, si per part de l'Ajuntament es duen a terme totes les coses que es varen acordar, doncs sí.

Aquest ha estat un assumpte amb una llarga història ...

☞ Sí, és cert. Aquest era un Ajuntament que era competència de l'Administració Central i bé, aquest és un tema que arrossega, com vostès saben des de fa 4 ó 5 anys. No ha estat un cas gaire clar del que en podríem dir eficàcia administrativa i per una altra part hi havia necessitat de fer aquesta presó. Les coses jo crec que no es van portar bé en un moment determinat i la presó anava a parar a un lloc que, jo que conec el país i conec el paisatge, sempre he dit que no era encertat. Aquest lloc era Can Ribas. Però, és clar, de fet no hi va haver una acció coordinada per part de qui l'havia de portar a terme, que era en aquest concretament l'Ajuntament i el Ministeri de Justícia i aleshores al final el Ministeri de Justícia va optar per aquest lloc, Can Ribas.

Hi ha hagut problemes i complicacions; això hauria durat un temps. Probablement al final, vaja, crec que sí, el Ministeri de Justícia s'hauria sortit amb la seva. Però això hauria durat un temps durant el qual hi hauria hagut com una mena d'espasa sobre el poble de La Roca i una gran incertesa i molt probablement al final la presó s'hauria fet allà. En un moment determinat a nosaltres, per indicació d'unes persones concretament de La Roca, se'ns va demanar una cosa. Jo sempre havia dit que ja que això era competència de l'Administració Central doncs que ho havia de resoldre l'Administració Central i que nosaltres l'única cosa que faríem seria no posar bastons a la roda a l'Administració Central perquè la nostra obligació és ajudar a que les coses es facin, no a que les coses s'entrebanguin, que a mi no em semblava bé aquell lloc però que no era una decisió meua, sinó que era una decisió de l'Administració Central. Per una altra banda per nosaltres, per la Generalitat, assumir aquesta competència tenia uns certs riscos. Però van venir unes persones, persones conegudes meves, que ens van demanar a veure si seria possible que nosaltres ens dirigíssim a l'Administració Central demanant el traspàs d'aquesta competència, que no era nostra (en canvi són nostres les competències de les altres dues presons, perquè són posteriors) i que aleshores ells es preocuparien de que l'Ajuntament de La Roca no posés dificul-



El Molt Honorable Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya conversa amb Jaume Borrell, Cap Local de CiU, mentre fulleja un exemplar de "Roquerols", a la seva esquerra el Conseller de Justícia, l'Honorable Agustí Bassols també amb un exemplar de "Roquerols" a les mans.

Foto Agustí

tats a ubicar la presó en una altra banda. Perquè tot aquest problema va venir perquè el municipi de La Roca és un municipi que té molt d'espai i molt de terreny i té llocs per a posar-hi una presó sense que la vegi ningú, però a base de la seva oposició sistemàtica i de no oferir unes alternatives havia portat a una situació de desesperació del Ministeri, que va prendre aquesta determinació d'ubicar la presó a Can Ribas.

Aquestes dues persones em van dir a mí, una d'elles concretament, que els semblava que podrien aconseguir que l'Ajuntament tingués una actitud constructiva i volgués donar un terreny amb totes les condicions que es necessiten i que no creés la destrucció de paisatge i d'imatge que es produiria a Can Ribas. La veritat és que vaig tenir uns certs dubtes, perquè la meua experiència no havia estat massa encoratjadora en aquest cas i perquè aquest era un problema que no era nostre i sempre fa mandra posar-se al damunt problemes que no són ben bé d'un, o solucionar situacions difícils que un no ha creat, sinó que han creat unes altres, però al final, potser perquè conec molt La Roca i conec aquell paisatge de Vilanova del Vallès, de La Roca i aquella carretera l'he fet moltes vegades en cotxe, en bicicleta aquella carretera que puja cap a Orrius, ... i perquè creia que era una mala solució, tot plegat, doncs, el cas és que vàrem decidir-nos a assumir aquest risc i vàrem iniciar els contactes amb Madrid i Madrid, al tractar-se d'un problema que sembla que ja el tenia una mica tip, doncs va acceptar aquest traspàs, dotat econòmicament naturalment, perquè si no no podríem fer la presó i bé, doncs sembla que efectivament el lloc on es posa ara la presó és molt millor. Crec que endemés no perjudica a ningú. Ja sé que hi ha hagut unes protestes a Granollers, però això està molt lluny, hi ha l'autopista, el tren entremig, hi ha tota una sèrie de camps, ... Francament, crec que aquesta és una situació millor i jo estic content d'haver assumit aquesta responsabilitat que, torno a dir, no era una responsabilitat nostra, perquè era de l'Administració Central, ni nosaltres havíem creat el problema entre la mala manera de portar-ho d'uns i d'altres havia arribat a ocasionar. Però en fi, que tot sigui per bé i espero que es podrà fer una presó que necessitem molt urgentment sense perjudici ni de La Roca, ni de Granollers, ni de Vilanova ni de ningú.

S.I. i J.F.